

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu na neverejnom zasadnutí konanom 30. októbra 2012 v Bratislave, v trestnej veci proti obvinenému **Ing. P. H.**, pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1, 3 Tr. zák. v znení účinnom do 1. januára 2006, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2009, sp. zn. 4Tos/51/2009, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. b/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. P. H. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV uznesením zo 14. júla 2009, sp. zn. 1T/63/2005 rozhodol, že podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. sa odsúdený Ing. P. H., ktorému bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV z 1. júna 2005, sp. zn. 1T/63/2005 uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov s podmieňčným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky, neosvedčil a preto trest vykoná. Pre výkon tohto trestu ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že obvinený v skúšobnej dobe podmieňčného odsúdenia nevedol život riadneho občana, nakoľko počas plynutia skúšobnej doby podmieňčného odsúdenia neuhradil zameškané výživné.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote obvinený sťažnosť, ktorú aj písomne zdôvodnil.

Krajský súd v Bratislave uznesením z 22. septembra 2009, sp. zn. 4Tos/51/2009, podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Ing. P. H. zamietol.

Proti tomuto rozhodnutiu krajského súdu podal obvinený sám (14. mája 2012) a neskôr i prostredníctvom svojho obhajcu (3. augusta 2012) dovolanie na Najvyšší súd Slovenskej republiky. V jeho odôvodnení uviedol dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., t.j., že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Naplnenie tohto dovolacieho dôvodu obvinený videl v tom, že súdy pri rozhodovaní porušili ustanovenia § 50 ods. 4, 5, 6 Tr. zák. Poukázal na fikciu osvedčenia sa v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia, ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie. Podľa jeho názoru mu skúšobná doba uplynula 1. septembra 2007 a okresný súd rozhodol na verejnom zasadnutí až 14. júla 2009. Uviedol tiež, že v skúšobnej dobe a ani v dobe 2 rokov od skončenia skúšobnej doby nebol odsúdený.

Z uvedených dôvodov potom obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2009, sp. zn. 4Tos/51/2009, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo bol porušený zákon v ustanoveniach § 50 ods. 4, 5, 6 Tr. zák. v jeho neprospech, zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 22. septembra 2009, sp. zn. 4Tos/51/2009 a uznesenie Okresného súdu Bratislava IV zo 14. júla 2009, sp. zn. 1T/63/2005, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad a prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. V závere žiadal, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol aj o prerušení výkonu trestu odňatia slobody.

K dovolaniu obvineného sa Okresná prokuratúra Bratislava IV. nevyjadrila.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu (uvedenému v ods. 2 citovaného ustanovenia), ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 371 ods. 2 Tr. por. *minister spravodlivosti* podá dovolanie, okrem dôvodov uvedených v odseku 1 aj vtedy, ak napadnutým rozhodnutím bolo porušené ustanovenie Trestného poriadku alebo osobitného predpisu o väzbe, Trestného zákona alebo Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, o výkone

trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený, o výkone zvyšku trestu po podmiennečnom prepustení alebo o výkone náhradného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený popri peňažnom treste.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či dovolanie je podané oprávnenou osobou, či je prípustné a či je podané v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že dovolanie obvineného je podané neoprávnenou osobou, a preto ho podľa § 382 písm. b/ Tr. poriadku odmietol (a preto nebolo potrebné rozhodnúť o prerušení výkonu trestu odňatia slobody).

Z obsahu dovolania obvineného je zrejmé, že smeruje proti rozhodnutiu o výkone trestu, ktorého výkon bol podmiennečne odložený. Z ustanovenia § 371 ods. 2 Tr. por. však jednoznačne vyplýva, že takéto rozhodnutie môže dovolaním napadnúť iba minister spravodlivosti. Obvinený zo zákona tak nie je aktívne legitimovaným na podanie takéhoto dovolania.

Vzhľadom k vyššie uvedenému musel Najvyšší súd Slovenskej republiky bez preskúmania veci na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného Ing. P. H. podľa § 382 písm. b/ Tr. por. odmietnuť, keďže bolo podané neoprávnenou osobou.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. októbra 2012

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková